L'EMIGRANT

Aplaudeu el ulls que l'or és un engany,
Es ple de galls el bosc i plata de princesa;
Barca de neu flotava en vidre estrany
On l'orbita del peix és una empresa

Dé l'altra banda, i l'alba un fràgil plany.
Aproparé els meus rams a la duresa,
Enfonso en camp de roses l'averany,
Al camp i el mar els mou la brisa encesa.

Muntanya sense edat, remota, duc
Les pedres a enterrar: Sí, molta quantia
I tot és fràgil: La meitat d'un grup

D'ocells al rams es moren d'alegria
L'escala es vertical i el cor s'apup,
Terra només, sota la llum del dia.